Styrka och svaghet på Vallbytoppen *236 ord*

"Titta, en älg där nere". "Akta så du inte rullar utför." "Kolla att det inte finns orm i buskarna." "Jag vill ha mer jordgubbar"... Meningar uttalade på Vallbytoppen för ett halvt år sedan.

Även om västeråsvädret just nu är varmt för årstiden har vi nog ändå glömt hur verkligt varmt och skönt det var i somras. Man kunde, under både juli och augusti, avnjuta fredagskvällens måltid på en filt, högst uppe på Vedbobacken, våran – under sommaren – grönklädda slalombacke i Vallby.

Där kunde vi avnjuta utsikten, sakta inmundiga potatissallad, kyckling och nyplockade jordgubbar. Där på toppen var vi störst, vi hade utsikt, översikt och – tack vare höjden – en känsla av att ha kontroll över tillvaron. I och för sig en skenbar kontroll, men ändå så behaglig.

Motsvarande utflykt en februarikväll ger ett helt annat intryck. Utsikten, kontrollen och kontakten neråt, har genom vintermörkret förbytts i uppsikt mot stjärnhimlen. Plötsligt finner vi – tack vare höjden – en känsla av litenhet inför det universum vi kommit en slalombackshöjd närmare.

Det är kontraster som gör livet intressant. Även om den konstgjorda Vallbytoppen kan tyckas vara i minsta laget är det dock västerås högsta "berg". En promenad till toppen kan försätta oss i olika sinnesstämningar beroende på årstiden. Vallbytoppen är sannerligen en kraftfull klump, eftersom den kan få oss att känna både styrka och svaghet.

Dagen efter deklarationerna ska vara inlämnade är det fullmåne. Gör en bestigning !

HANS SUNDGREN